

Η ποιμαντική διακονία της Εκκλησίας προς τους πρόσφυγες και τους μετανάστες (Σεβ. Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Ιωάννης)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1LyuPou>]

Ανταποκρινομένη σήμερα η Εκκλησία προς τα ενεστώτα φαινόμενα της οικονομικής κρίσεως των γηγενών πληθυσμών, τους οποίους αποτρέπει εκ της δοκιμασίας της μεταναστεύσεως στηρίζοντάς τους οικονομικώς και ηθικώς, με τον αυτόν ζήλον στηρίζει και τους διερχομένους μετανάστες εν τω μέτρω του εφικτού και δυνατού. Διοργανώνει προς εξυπηρέτησιν απάντων των εμπεριστάτων αδελφών την λειτουργίαν συσσιτίων, διά των οποίων παρέχεται τροφή προς τους πεινώντας αδελφούς. Διοργάνωσε την λειτουργίαν πρατηρίων ενδύσεως, όπου παρέχεται η ένδυσις προς τους έχοντας την προς τούτο ανάγκην, καθώς επίσης και την λειτουργίαν των λεγομένων κοινωνικών ιατρείων, φαρμακείων και παντοπωλείων. Διά του τρόπου αυτού δεν υλοποιείται απλώς και μόνον η μαρτυρία της αγάπης προς όλους τους εν Χριστώ αδελφούς των ανά τον κόσμον ευρισκομένων, αλλά και εξυπηρετείται η ανάγκη κάθε εμπεριστάτου αδελφού, ο οποίος προσέρχεται εν αυτή.

Συγκεκριμένως, εις τας Ιεράς Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος λειτουργούν σήμερον περίπου 251 συσσίτια εκ των οποίων 56 εις τας Μητροπόλεις των Νέων Χωρών, 74 κοινωνικά παντοπωλεία εκ των οποίων 14 εις τας Μητροπόλεις των Νέων Χωρών, φαρμακεία, εστίες αγάπης και πλείστα άλλα, που εξυπηρετούν τον πάσχοντα άνθρωπο. Η Εκκλησία της Ελλάδος, διά του έργου που επιτελεί εις τον τομέα των προσφύγων μέσω του έργου της “Αποστολής”, καταδεικνύει ακριβώς του λόγου το αληθές[7].

Είναι χιλιάδες οι άνεργοι και οι συμπολίται μας που πλήττονται εκ της μεγάλης οικονομικής κρίσεως και αποτελούν τα θύματά της και που καθημερινώς ανακουφίζει η Εκκλησία. Οι μετανάσται δεν εξαιρούνται της εκκλησιαστικής φιλανθρωπίας. Είναι, όμως, γεγονός ότι η Έκκλησία αιφνιδιάσθηκε από τον υπέρογκον αριθμόν των μεταναστών, όπως γεγονός τυγχάνει και το ότι η οικονομική κρίσις, της στερεί την δυνατότητα να ασκήσει απροσκόπτως το έργο της φιλανθρωπίας της.

Παναγιώτατε, Πάτερ και Δέσποτα,

Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι Άγιοι αδελφοί

Η μαρτυρία, την οποίαν δίδει σήμερον η Εκκλησία ανά την οικουμένην, αποτελεί το τεκμήριον της γνησιότητος του έργου αυτής. Όπου Ορθόδοξος Χριστιανική

Εκκλησία, εκεί και η μαρτυρία της αγάπης και της φιλανθρωπίας, η οποία απροσωπολήπτως αγκαλιάζει τον οιονδήποτε άνθρωπον. Εφ' όσον το φαινόμενον της μεταναστεύσεως απασχολεί ολόκληρον τον κόσμον, φρονούμεν ότι η Μητήρ του Χριστού Αγία ημών Εκκλησία, επί του θέματος τούτου, όχι μόνον ανταποκρίνεται πλήρως, αλλά το ιστορικόν παρελθόν εν τω πολυσχιδεί ταύτης ποιμαντικώ έργω αποτελεί αδιάψευστον τεκμήριον και κριτήν της πληρότητός του. Η Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία ανά την υφήλιον διοργάνωσε την φιλανθρωπίαν και περιθάλλει μετανάστας αδελφούς εν Χριστώ όχι μόνον ομογενείς και ομοδόξους, αλλά και πάντα άνθρωπον αδιακρίτως θρησκευτικής η εθνικής προελεύσεως. Η Ορθόδοξος Εκκλησία προς πάντα τα έθνη πορεύεται και δίδει την ομολογίαν της Πίστεως επί τω έργω, που μαρτυρεί την αγαπητικήν διάθεσιν προς τους κοπιώντας και πεφορτισμένους.

Τούτο το έργον επαυξάνεται και σήμερον εν απάση τη Δεσποτεία Κυρίου υπό της Μητρός Εκκλησίας. Εις ο, τι αφορά δε τας Μητροπόλεις, τας οποίας χάριτι Θεού διακονούμεν ως Επίσκοποι, το μέγιστον τούτο θέμα της μεταναστεύσεως αντιμετωπίζεται ποιμαντικώς κατά την Ορθόδοξον Θεολογικήν και Εκκλησιολογικήν προσέγγισιν.

Η ποιμαντική διακονία της Εκκλησίας προς τους εμπεριστάτους αδελφούς και εις το φαινόμενον της μεταναστεύσεως είναι μία διακονία απροσωπόληπτος, είναι μία διακονία που δεν λαμβάνει υπ' όψιν ούτε την εθνικότητα, ούτε την θρησκείαν των εμπεριστάτων. Είναι μία διακονία που πραγματώνει την έκφρασιν της αγάπης πιστοποιούσα την ακρίβειαν της πίστεως ατενίζοντας εις το πρόσωπον του μετανάστου το πρόσωπον του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού πάσχοντος.

Επομένως, η Διακονία της Εκκλησίας εις τούτο το ευαίσθητον ζήτημα, αποτελεί έκφρασιν της γνησιότητος του έργου της απηλλαγμένον απ' όλα εκείνα τα στοιχεία, που αποτελούν παρακμιακήν επιλογήν εμπνεομένην και υποτασσομένην εις εθνοφυλετικές και εθνικιστικές επιλογάς, αι οποίαι εις οιαδήποτε περίπτωσιν δεν σέβονται και δεν υπολογίζουν την αξίαν του προσώπου, αλλά ούτε και την αξίαν του Χριστοκεντρικού βίου, όπως ούτος υπαγορεύεται εκ της Πατερικής διδασκαλίας και βιούται απλανώς εν αυτή.

Η φωνή της Μητρός Εκκλησίας, με την οικουμενικήν της διάστασιν, τυγχάνει απαραιτήτως λόγος που δίδει ανά την οικομένην την μαρτυρίαν της αγάπης, με την οποίαν η Μητήρ του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία υπηρέτησε κατά το ιστορικόν παρελθόν, αλλά και κατά το παρόν υπηρετεί τας πνευματικές και ουμανιστικές αξίας, όπως αύται βιούνται μέσα εις το πλήρωμα της Ορθοδόξου Θείας Λατρείας.

Περί του σεβασμού της μοναδικότητος και της ανεπαναληπτότητος του προσώπου

ενός εκάστου των ανθρώπων, η Μητήρ του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία καταθέτει την διδασκαλίαν του Ευαγγελίου ως την μόνην αποτρεπτικήν δύναμιν έναντι της διαρκώς κλιμακουμένης εις βάρος του ανθρώπου πρακτικής που κατευθύνουν συγκρούσεις θρησκευτικής διαφορετικότητας και πολιτικής σκοπιμότητας.

Το φαινόμενον της μεταναστεύσεως συμφώνως προς τα δεδομένα των συγχρόνων ερευνών είναι εν φαινόμενον κλιμακούμενον δυστυχώς επί τα χείρω. Η Εκκλησία εν τω μέτρω των δυνατοτήτων αυτής παρέχει την βοήθειαν και την συναντίληψιν προς τον εμπερίστατον αδελφόν και τους δοκιμαζομένους μετανάστας. Όμως, ταπεινώς φρονώ, η ουσιαστική συμβολή της Εκκλησίας εις την αντιμετώπισιν του προβλήματος τούτου έγκειται εις τον ειρηνοποιόν ρόλον αυτής, ο οποίος είναι και αποτρεπτικός του φαινομένου και ο οποίος συνδέεται σήμερον αρρήκτως μετά της Υμετέρας πεπνυμένης και περισπουδάστου μοι Παναγιότητος.

Τυχάνει τοις πάσι γνωστή η Υμετέρα θετική συμβολή εις τα ευαίσθητα ζητήματα της Οικουμένης, τα σχέσιν έχοντα με το περιβάλλον. Αι πρωτοβουλίαι του προσώπου Σας κατηξιώθησαν διεθνώς και αναγνωρίζονται οι πολύτιμοι καρποί των προσπαθειών Σας, εξαιτίας των οποίων Σας εχαράκτήρισαν «Πράσινον Πατριάρχην».

Αι ευαισθησίαι Σας εις τον χώρον της ειρήνης και της ειρηνικής συνυπάρξεως των λαών και των θρησκειών, Σας καλούν να κάνετε το βήμα της προσεγγίσεως προς τους αρμοδίους, ώστε να ακουσθή η φωνή του Ιησού Χριστού διά των Υμετέρων σεπτών χειλέων, η φωνή της ειρήνης, η φωνή της καταλαγής προς τους ισχυρούς της γης, ώστε να εκλείψουν τα αίτια που οδηγούν λαούς και έθνη εις τον υπερπλήρη δυσβάτων δοκιμασιών δρόμον της μεταναστεύσεως.

Παναγιώτατε,

καλείσθε σήμερον εκ της ιστορίας και εκ των γεγονότων να διαδραματίσετε τον ειρηνοποιόν Σας ρόλον και να υπηρετήσετε το έργον της παγκοσμίου ειρήνης και της καταλαγής, αναδεικνυόμενος ως ο «Πατριάρχης της Ειρήνης», εφ' όσον άλλωστε διά την ειρήνην του σύμπαντος κόσμου και την ευστάθειαν των αγίων του Θεού Εκκλησιών εργάζεσθε νυχθημερόν, κατά την τετιμημένην και ευλογημένην παρά Θεού 25ετή Υμών ευλογητήν Πατριαρχίαν.

Κρατώντας δε μετά πνευματικής στιβαρότητας και σοφίας παρά Θεού τους οίακας της νηός της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, ανεδείχθητε άριστος οιακοστρόφος αυτής, διακονών μετ' αυταπαρνήσεως και θυσιαστικής αγάπης την υπόθεσιν της ειρήνης και της καταλλαγής μεταξύ των λαών και των θρησκειών.

[7] Σύμφωνα με τα Δίπτυχα της Εκκλησίας της Ελλάδος, έτος 2014/2015.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία

Διά την συγγραφήν ο εισηγητής εστηρίχθη:

- Αλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου, Επιστήμη και Τέχνη της Ποιμαντικής, Εκδ. Αρμός, Αθήνα 1997.
- Αλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου, Η τέχνη της αγάπης, Εκδ. Κάνιστρο (Ι. Μονή Αγ. Νεοφύτου), Πάφος Κύπρου 1998.
- Αλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου, Τα έξι είδη της αγάπης του Ευαγγελίου της κρίσεως, Αθήνα 2000.
- Αλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου, «*Η ποιμαντική ευθύνη της Εκκλησίας για τους μετανάστες, Εισήγηση στο πλαίσιο Δημερίδος για τα Στελέχη Ποιμαντικού Έργου Ιερών Μητροπόλεων*». Εισήγηση για το συνέδριο που οργανώθηκε από τη Συνοδική Επιτροπή Θείας Λατρείας και Ποιμαντικού Έργου της Εκκλησίας της Ελλάδος στη Θεσσαλονίκη 19-20 Νοεμβρίου και στην Αθήνα 22-23 Νοεμβρίου 2004 με θέμα «Οι μετανάστες στην υπό διαμόρφωση πολυπολιτισμική Ελληνική Κοινωνία: μία πρόκληση για την Εκκλησία». Δημοσιεύτηκε στο περ. «Εφημέριος» στα τεύχη Οκτωβρίου, σ. 21-23 και Νοεμβρίου 2005, σ. 21-23.
- Δημήτριος Σιδηρόπουλος, Η ποιμαντική της Εκκλησίας προς τους έφηβους μετανάστες, Κυριακίδης 2010.
- Επιφανίου Επισκόπου Κύπρου, Λόγος εις την θεόσωμον ταφήν του Κυρίου και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, και εις τον Ιωσήφ τον από Αριμαθαίας, και εις την εν τω άδη του Κυρίου κατάβασιν, μετά το σωτήριο πάθος παραδόξως γεγεννημένην. Τω αγίω και μεγάλω Σαββάτω.
- Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης Παύλου, «*Το μεταναστευτικό πρόβλημα*». Εισήγηση στο συνέδριο «Εκκλησία και Αριστερά» (22-23 Ιανουαρίου 2013).
- Νίκης Η. Παπαγεωργίου, Θρησκεία και Μετανάστευση. Η Κοινότητα των Σιχ στην Ελλάδα, εκδόσεις Κ. Σφακιανάκη, Θεσσαλονίκη 2013.
- Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αλεξανδρουπόλεως κ. Ανθίμου (νυν Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης), «*Η Ελλάδα ως χώρα φιλοξενίας μεταναστών. Ηθικά, εθνικά, θρησκευτικά και κοινωνικά προβλήματα. Η συμβολή της Εκκλησίας εις την αντιμετώπισιν αυτών ως και του ρατσισμού*». Η εισήγηση κατετέθη εις την Ι. Σύνοδο της Ιεραρχίας τον Οκτώβριο του 2000.
- Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερβίων και Κοζάνης (νυν σχολάζοντος) κ. Αμβροσίου, «*Ποιμαντική αντιμετώπιση του φαινομένου της προοδευτικής μετατροπής της χώρας ημών εις πολυπολιτισμικήν, πολυφυλετικήν και πολυγλωσσικήν τοιαύτην*»

. Εισήγηση εις την Έκτακτη Συνέλευση της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος (9-10 Ιανουαρίου 2003).